

KÖRÜNKBEN

A Dél-Balatoni Református Gyülekezetek Regionális Együttműködésének időszakos hírlevele

2003. Böjt—Húsvét

„Szenteljete böjtöt...” (Jóel 1, 14.)

A beköszöntő tavasz előhírnökei, a lágy szellők a hófedte tájakat feketévé tették. Kertekben, mezőkön ékeskednek a kikeletet beharangozó virágok. Számos teendőnk van szűkebb otthonunk körül. Helyükre kell tennünk a fagy miatt meglazult köveket, a sár lerakódásának csúnyaságát is el kell takarítani. Gyümölcsöseinkben, szőlőinkben takaros rendet kell csinálnunk. Jó gazdákhhoz illően, szemeket gyönyörködtetően fáinknak csodálatos koronát kell ígérnünk szorgalmunkkal és szakszerűségünkkel. Reménységünk szerint, munkánk gyümölcsésként áldott termésre vágyunk, rügyfakadásra és virágzásra. Mire van szükségünk az eredményesség érdekében? Tisztogatásra.

Lelki életünkben sem lehet másképpen, mint úgy, hogy megvizsgálva magunkat lássuk meg kuszaságainkat, tegyünk rendet belső ziláltságunkban. Lerakódott a mi életünkben is sok értéktelen hordalék és sár. Nagyképű az

ember, aki azt gondolja, hogy nincs mit kisöpörni az életéből. Kell a fűrészes és a metszőolló, mert kemények a vadhajtasok.

A böjt számunkra megtisztulást jelent: lelki és istentiszteleti életünk helyreállítását. Nem külsőséget jelent, hanem a „szív körülmetélését.” A szent szolgálatra való elkötelezést jelenti. Nem könnyű engedelmeskedni, mert a metszőolló elevenbe vág. Talán úgy gondoljuk, hogy az a fatyúhajtás milyen szép ott, ahol van; mégis le kell vágni, mert nem oda való. Mi is úgy vagyunk, hogy gondosan titkolgatjuk bűneinket, mert hát jól illenek hozzánk, de Isten metszőkése nem kegyelmez. Menjen, távozzon, ami értéktelen. Sem nekünk, sem Istennek nincs arra szüksége.

Merünk-e Isten elé járulni, titkon, belső szobánkban vallani előtte? Vajon megfelelünk-e Isten elvárásainak? Ki tudunk-e előtte tárulkozni, vagy

azt mondjuk, amit a farizeus: én nem vagyok olyan, mint a publikánus, a felebarátom. Én mindennek megfelelek, én érdemeim által mindenki fölé helyezhetem magamat. A fennhéjázó és büszke senki és semmi Isten előtt. „Az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy.” (Jel 3, 1.)

Jóel próféta bűnbánatra hívja fel népét. Helyre kell állítani a szövetséget, mert nagy úr tátong a választott nép és Isten között, Isten jogrendje gyalázva van. A rend az volna, hogy nem kell a bálvány, de kell az Isten. Életünk is azt példázza, hogy nem Isten van elől, nem Ő ül a királyi trónon, hanem a bálvány, azaz mindennél fontosabb dolgunk, a mi megélhetésünk. A lelki megtisztulásra csak akkor gondolunk, ha van,

lesz rá időnk. A böjt jelenti a dolgok Isten szerinti rendezését, életünk helyreállítását, és az áldás majd csak az ítélet és a bűnbánat után következik. Jelenti az elcsendesedést, továbbá azt a spirituális kapcsolatot az Atyával, amit imádságnak nevezünk. Akkor rendeződik igazán a mi életünk, ha Istenre figyelünk és vigyázunk magunkra.

Urunk elvonult a pusztába és böjtölt: felkészült kivédeni a bűn támadásait és a megpróbáltatásokat. Tehát rendezni kell a sorainkat, állandó bűnbánatban kell élnünk (Luther), mert a bűn sietve támad. Jézus miután felkészült és felvérteződött erővel visszaverte a támadásokat, sőt győzedelmeskedett a bűn, a halál és a kárhozat felett is. Isten adjon erőt, hogy mindig legyünk készen Jézust imádni és a Sátán támadásait visszaszorítani.

Szatmári A. Lajos, Ádánd

Tartalom:

Szenteljetez böjtöt - áhitat
1. oldal

A reménység nem szégyenít meg
3. oldal

Ismerjük meg egymást!
Balatonszárszó
4-5. oldal

Kultúra
6. oldal

Beszámolók a Sellyei kupáról
7-8. oldal

“Árvácskánk”
9. oldal

Regionális Küldöttgyűlés
10. oldal

Hirdetések
11. oldal

Gyereksarok
12. oldal

„...a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által.” Róm. 5, 5.

KÖRÜNKBEN

A Dél-Baltoni
Református Gyülekezetek
Regionális Együttműködésének
időszakos hírlevele
Felelős szerkesztő: Végh Miklós
Technikai munkatárs:
Borbás György
A szerkesztőség címe:
8628 Nagycsepely Petőfi u 44.
Tel: 84/367-767
E-mail: veghmiklos@freemail.hu

Verhetetlen

A riporter interjút készít a Sorssal.

- Ütéseim – mesélte büszkén a Sors -, ütéseim kemények és kivédhetetlenek. Balom ugyanolyan rettegett, mint a jobбом! A hűséget, a büszkeséget, a szeretetet, a tudást, a barátságot – és tudni kell, ezek a legkeményebb ellenfelek – egymás után küldtem padlóra. Valamennyit kiszámolták.

- Így tehát – érdeklődött nem minden csodálat nélkül a riporter -, senki sincsen, aki méltó ellenfélként vehetné fel Önnel a harcot?

- Hát, ugye, meg kell mondanom – nyilatkozott kelletlenül a Sors -, egy valakivel eddig még nem boldogultam. Valahányszor kiütöttem, mielőtt végleg kiszámolták volna, mindig újra lábra állt...

- De hát ki ez az ellenfél, akit még Ön sem tud legyőzni?! – türelmetlenkedett a riporter.

- Reménynek hívják... - válaszolta alig hallgatóan a Sors.
(Kötőjeles történetek, Kálvin Kiadó, Bp. 1999)

„A reménység nem szégyenít meg”

Füle Lajos: Húsvét körül

Tűnődve régen-volt csodákon
ácsorogni a Golgotán, hol
keresztfán véres test lebeg
hirdetve: „Elvégeztetett!”

Aztán temetni félve, sírva
azt a testet egy sziklasírba,
és nem törődve semmivel
reményvesztetten menni el.

Később, mint akit kétség kínozt,
visszamenni a sziklasírhoz,
csak sejtve még, hogy titka van,
s rémülten látni: nyitva van!

Majd rádöbenni végre: él Ő!
Üres a sír, nincs ott az ÉLŐ,
már csüggedésre semmi ok:
FELTÁMADOTT! FELTÁMADOTT!

A húsvét üzenete a reménység üzenete. A győzelmes reménysé-
gé. A keresztyén reménysége, amelyik nem szégyenít meg.
Szükség van erre a magyarázatra, mert - amint sokféle szeretet-
ről beszélhetünk, de keresztyén emberek csak egy igaz szeretet-
ről tudunk - úgy, ha reménységről beszél az ember, szintén több
dolgot érthet alatta. Mert van „*csalfa, vak remény*” - amiről
Csokonai beszél - „*kit teremt magának a boldogtalan*”, s vakon
bízunk benne, amíg keservesen nem csalódik. Rózsaszín álmom ez,
amely csak saját emberi vágyainkat veszi figyelembe, és csak
addig kapaszkodhatunk bele, amíg kénytelenek nem vagyunk
szembesülni a valósággal. Ilyen lehetett Péter nagypéntek előtti
reménysége, amikor megpróbálta elhitetni magával - sőt még
Jézussal is - hogy a kereszt hihetetlennek tűnő botránya „*nem
eshetik meg*” a Mesterrel. Hány ilyen álmunk van, amivel kap-
csolatban győzködjük magunkat: egyszer biztosan valóra válik,
sőt győzködjük Istent is: meg kell adnia nekünk, ha már ennyire
vágyunk rá. S míg ezek beteljesedésére várunk - hogy majd talán
holnap - éppen azt nem tesszük meg, amit ma tennünk lehet és
kell.

Van aztán elvesztett reménység is, amiről József Attila beszél:
„*A semmi ágán ül szívem, kis teste hangtalan vacog...*” Amikor
minden összedől, amibe addig - vakon vagy óvatosan - remény-
kedtünk. Így állhattak a tanítványok nagypénteken a kereszt
alatt, vagy valahol biztonságos távolságban, nem értve: hogyan

történhetett meg mindez, hogyan csaphatták be ennyire magukat? S ezzel csüggedt kiábrándultsággal sóhaj-
tottak még húsvét reggelén is az emmausi úton: *”Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani
Izráelt. De ma már harmadik napja, hogy ezek történtek.”* Lukács 24, 21.

De mindezeket túl - Istennek hála! - van élő reménység, van keresztyén reménység, amelyik nem szégyenít
meg. Mert túl a tanítványok hamis reménységén, túl a nagypéntek kiábrándultságán JÉZUS FELTÁMA-
DOTT! Ő a mi reménységünk: az élő Úr, aki megbocsájtja, kiveszi szívünkől konok önáltatásainkat, aki
felemel, amikor összetörtén fekszünk a legmélyebb reménytelenségben, új szívet ad, új útnak indít, új - élő -
reménységet ad, mert új életet, örök életet ad. A húsvét mi örömünk, a mi reménységünk, a mi életünk, mert
FELTÁMADOTT, ÉL AZ ÚR! Él és vele együtt mi is élni fogunk.

Ezért, és csak ezért: bár talán sokszor csüggesztőek körülményeink MÉGIS, kicsinyek vagyunk és MÉGIS,
törekeny a testünk és MÉGIS, nem tökéletes a hitünk, MÉGIS, sokszor elesünk és MÉGIS van értelme élni,
Krisztust követni, minden nap újra kezdve küzdeni. Nem emberi konokságból, hanem mert él az Úr! Mert ő a
győztes és mi az ő oldalán állhatunk! Nem magunkra kell néznünk,
mert rá nézhetünk! Ezért mondhatta a keresztyén teológus: „*a tragé-
dia sohasem lehet végső érvényű ott, ahol hisznek a bűnök bocsánatá-
ban és a test feltámadásában.*” (Vályi Nagy Ervin). És ezért írhatták
atyáink sírköveikre hittelt:

A Boldog Feltámadás Reménye Alatt. És ezzel a reménységgel tud-
tak meghalni, de ezzel tudtak élni is: nehéz körülmények között is
Urukhoz hűségesen. Mert tudták: földi életünk csak egy rövid szakasz,
de Jézus az örök életre hívott el minket.

Adja Isten, hogy közülünk minél többeknek a szívébe legyen fölvészve
a hitvallás: a boldog feltámadás reménye alatt élek, s halok meg. Mert
Jézus feltámadt, Uram él! S adja Isten, hogy ezzel a hitvallással a szívünkben tudjuk kimondani minden nap,
akkor is, amikor emberileg nehéz: MÉGIS. Indulok, ma is követem őt! Mert Jézus győzött a bűn és a halál
fölött. Az én bűnöm és az én halálom fölött is. Ezzel a reménységgel indítjuk útjára ezt az újságot is és kívá-
nunk áldott húsvétot minden olvasójának! Szeretettel:

Végh Miklós

ISMERJÜK MEG EGYMÁST

A BALATONSZÁRSZÓI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG¹

A jelen a múlt üzenetének hatása alatt

Balatonszárszó lakosainak száma ma 2100 fő körül van. Ebből a mindösszesen 200 megkeresztelt és nyilvántartott református egyháztag nem mondható jelentősnek. Ami ehhez mint adalék feltétlenül hozzátartozik, hogy az 1750-es évek közepétől 1989-ig nem volt Balatonszárszón helyben lakó református lelkész. Ma viszont csak református lelkész lakik a faluban. Az, hogy nem volt helyben lakó lelkész egészen 1989-ig, az persze nem jelentette azt, hogy ne lettek volna a gyülekezetnek református tanítói, vagy akár birtokai. Annyit mindenképpen elárul a múlt, hogy ez a helyben lakó lelkész nélküliség nem igazán vált a gyülekezeti élet mindennapjainak hasznára. Ez mindenképpen kiderül azokból a feljegyzésekből, melyek arról tanúskodnak, hogy nem akart és nem szívesen tartozott a gyülekezet más települések lelkészeinek 'fennhatósága' alá. Ez a múltbeli üzenet ma is élő, sokszor egészen változó reakciókat kiváltva azokban a somogyi gyülekezetekben is, amelyek között a maga kicsiségében megtalálható Szárszó is.

A múltnak azonban mindenképpen *éltető ereje* van, hiszen ha nem lenne ez a múlt, akkor Szárszó neve és üzenete meglehetősen elhalványulna, vagy összezsugorodna a gyülekezet lélekszámi arányainak megfelelően. Ezért ahogy a falunak ma jelentőséget ad József Attila életének egyik szakasza, úgy református gondolkodásunkban a helyi gyülekezetnek is életet és forrást jelent a Soli Deo Gloria Református Ifjúsági Mozgalom Balatonszárszóhoz való kötődése. Ez a pozitív életjel, ami az SDG-ből fakadóan kezdetei óta megmozgatta ennek a kicsiny közösségnek is az életét - bár az ötvenes évekig tartó időszakban nem volt ez mindig annyira felhőtlen -, ugyanúgy éltető erő ma is, ami nélkül valószínűleg sok minden egészen másként alakulhatott volna és létezne ma ebben az egyházi közösségben. Ady szavait, amit Lédának írt, formázhatjuk és

önthetjük részben önmagunkra: ha nem lett volna SDG mozgalom Szárszón, akkor ezt a gyülekezetet, bennünket valószínűleg vagy nem, vagy egészen másként ismernének. Ezért itt a gyülekezet minden pillanatban jó, ha szembenéz ezzel a múlt adta, de tőlünk lényegében teljesen független 'adottsággal', ami korábban és ma is adománnyá változott a helyiek javára, sőt ezen túlmenően a település javára is. Balatonszárszónak, mint falunak is egészen más élete és részben más külső megjelenése² is lenne az SDG itt hátrahagyott és újra éledt konferenciatelepének nyomai, életpezsgése nélkül.

Ezek a szellemi és lelki háttérből fakadó múltbeli nyomok kiegészülnek egy másik adottsággal, ami a gyülekezetnek anyagi erőforrást jelentett sokáig, ami az eladható és értékesíthető földtulajdont jelen-

tette. Feltehetően több olyan Balaton parti gyülekezet van a szárszói kívül, amelyik alkalmanként el kell gondolkodjon azon, hogy a volt és meglévő földjei (azok eladása) micsoda anyagi forrást is hozhatnak magukban. Ez az itteniek számára jelentette egyrészt azt, hogy az így megkapott összegekből templomot tatarozhattak, lelkészlakást építhettek

¹ A pontosság kedvéért emlitem, hogy Balatonszárszó-Balatonörszöd-Balatonszemes együtt alkot egy egyházközséget, ami-
ben a 'nagyobbik rész' Balatonszárszó, mintegy 200 gyülekezeti tagjával. A másik két település együtt mintegy 100 gyüleke-
zeti tagot jelent. Az itt említett számok a megkeresztelt gyülekezeti taglétszámot jelentik.

² 2000. augusztusában, mint a milleneumi év egyik mozzanataként avatódott fel Balatonszárszó egyik középponti helyén a
Polgármesteri Hivatal előtt és a református templom mellett a Szárszói Milleneumi Emlékmű.

akkor (1970-es, 80-as évek), amikor ez másoknak az álmaiban sem fordulhatott meg egy alig több, mint 100 fős gyülekezetet fenntartó, létszám adta háttérből. Mai szemmel nézve az ilyen jellegű múltbeli adottságot, egyben érezzük azt is, hogy az *árnyak között* megjelenik annak a ki nem mondott érzése is, hogy megvan mindenünk anélkül, hogy valamikor is anyagilag ezért megerőltettük volna önmagunkat. Ebben a helyzetben éppen ezért külön ‘feladatot’ ad a gyülekezet tagjainak megtanulni anyagi ‘áldozatot hozni’ azért, ami az övék. Ezzel összefüggésben ugyancsak ráérezni arra, hogy aki ‘idegenként’ közéjük jött (lelkész) az nem elvenni akar és nem önmagának igyekszik valamit építtetni vagy rendbe tenni, hanem az a gyülekezeté. Az ebből a háttérből fakadó gondolatok egyben készítenek a lelkészt is arra, hogy megtanuljon bánni azokkal az érzésekkel, amelyek a törzsgyökeres Balaton parti gyülekezeti tagokból (is) fakadnak: vedd megtiszteltetésnek, hogy itt lehetsz (valameddig) közöttünk.

Ezek a gondolatok valószínűleg nem idegenek, hiszen részben hordozzák is hazai egyházi életünk jellemző vonásait azzal a különbséggel, hogy nem mindig merünk erről beszélni, félve hogy valami darázs-fészekbe nyúlunk és csak bajunk lesz belőle.

A folytatás

Az nem más, mint magától értetődően szembesülni azzal a kérdéssel: Mi kell ahhoz, hogy jól érezhessük magunkat mint lelkész és gyülekezet egymás mellett? Számunkra ez itt nem jelentett mást, mint ami az eddigiekből már következhet. Megtanulni *egymás partnereivé* válni úgy, hogy a tekintély nem az életkor, pénz és befolyás, hanem az érvek alapján formálódik. Ezzel egy megnyugtató *bázist teremteni* az elvégezhető feladatokhoz.

Ezeket az alapokat megkeresve és megteremtve az ‘átlagos’ gyülekezeti léten kívül, ami az egyház jelen - lét minimumát is jelezheti, *a maga sajátosságában Balatonszárszó annyit tehet(ett) még*, hogy :

- helyet és lehetőségeket keresett és kínált az elmúlt tíz évben arra, ami a Somogyi Református Gyülekezeteket összekapcsolhatja *hitében, gondolkodásában, társadalom és közélet felé való megnyilvánulásában*. Nem véletlenül szervezhettünk ennek elérése érdekében konferenciákat két - három évenkénti rendszerességgel, jelezve ezzel azt is, hogy a társadalom és létkérdések az egyház mindennapos kérdései is;
- igyekszik otthont kínálni, találkozni (ahogy erre igény van és volt) és együtt lélegezni vagy szükség szerint vitatkozni a *szárszói SDG konferenciák* üzenetével, azok résztvevőivel;
- *helyel kínálja a vendéget*, aki valahonnan közénk jön istentiszteletre, hogy itt is részben vagy telje-

sen otthon érezhesse magát, ezért fogadja valaki minden vasárnap az érkezőt és törődik vele. Hogy ez a ‘másik’ érezze, mi útitársai vagyunk egymásnak és tanulhatunk egymástól, ha tudunk hallgatni is és nemcsak önmagunkról beszélni. Liturgiánkban próbáljuk megtalálni azt a hangot, ami talán jólesik és elfogadható a vendég számára is;

- lehetőséget keresünk évenként rendszeresen arra, hogy az ‘idegen’ közénk jöjjön és elmondhassa azt, ami az ő ‘jó híre’, ezen keresztül találkozhat a gyülekezet azokkal, akik egyrészt lelkészként új emberek az egyházmegyében, másrészt azokkal, akik máshonnan, más gyülekezetből jönnek és elmondhatják azt, ami őket foglalkoztatja és motiválja;
- otthont és lehetőséget ad és kínál *holland nyelvű, nyári református istentiszteleteknek*, amivel próbálja szolgálni azt a más országból jött idegent, aki még sincs olyan távol tőlünk, aki lehet hogy nagyon örül ennek az öt ‘befogadó’ gesztusnak, ami egyben arra is alkalmas, hogy mélyebben értsük és keressük egymásban azt, ami közös dolgunk a mában, Európa különböző részein;
- használni azt a szó szoros értelmében vett adottságot, amit a templomépület kínál: nyári koncertek közös szervezése a helyi Művelődési Központtal azokért, akiknek a Balatoni nyárból valami más is kell, mint a tóparti zaj és zene sablonossága;
- és természetesen otthont adni és kínálni a ‘megszokott’, helyi gyülekezeti tagoknak havonként egyszer, egy un. ‘gyülekezeti vasárnapon’, amikor együtt maradhatunk és kötetlen formában, de mégis mint gyülekezet egymással találkozhatunk;
- valamint kinyílni egymás felé, amikor legalább a hozzánk közel állóval, itt a helyi evangélikus gyülekezetre gondolva, egy nagycsüörtök esti csendességben együtt is úrvacsorázhatunk, közös utunkat keresve Jézussal, a liturgiában meggyújtott gyertya fényével ezt is szimbolizálva;

Természetesen nem a teljesség tudata, a büszkeség vagy a kétségbeesés az, ami bennünket motivál, bármennyire is szeretnénk sok mindennel büszkélkedni vagy fájdalmainkat elsírni, mint ahogy gyülekezetek azt szívesen teszik. Számunkra a motiváció annyit jelent, hogy a magunk kicsiségében találni valami sajátost, valami egyedit, ami arról is beszél, hogy hinni és Istent keresni így is - ahogy mi ezen igyekszünk, nem megkötve, de az ajtót nyitva hagyva - jót tesz az embernek.

Kocsev Miklós

KULTÚRA

Rovatfelelős: Mihály Gyula (Kötcse)

Faludi Ferenc 1704-1779.

2004-ben lesz háromszáz esztendeje, hogy 1 7 0 4 - b e n Németújváron közep-nemes család gyermekeként megszületett Faludi Ferenc költő, prózaíró és műfordító. 1779. december 18-án Rohoncon hunyt el. Tizenhat évesen a jezsuita rendbe lépett, tanulmányai be-

fejezése után pap lett. Külföldön tanult és tanított is. Rómában mint gyóntatópap szolgált, itt ismerkedett meg az olasz és a francia irodalommal, aminek hatására műveket fordított és prózaírással, majd verseléssel foglalkozott. Ő az első népnyelvi gyűjtő, közmondásokat, népnyelvi fordulatokat, önálló nyelvi újításokat használt fel a retorikus magyar próza tömörítésére.

A nyilvánosság előtt versei csak halála után jelentek meg. A feszület-hez című verse több antológiában is megjelent.

A Feszülethez

Szüzek, iffjak sirjatok,
Méllyen szomorkodjatok,
Keseregjen minden sziv,
A ki Jesussához hiv.

Nincsen abban irgalom,
Hozzad busgó fájdalom,
A ki téged meg nem szán,
Ó Jézus, a keresztfán.

Gyenge testén sebeit,
Vérrel buzgó kékeit
A ki látja és nem sir,
Élő hittel az nem bir.

A kősziklák repednek,
Nap és hold setétednek,
Minden állat megindul,
Csak a bűnes nem busul.

Szállj szivedbe, sirasd meg
Bűneidet; gondold meg:
Hogy az Isten fia vólt,
A ki érted így meghólt!

Juhász Gyula: Imádság a gyűlölködőkért

Én Jézusom, te nem gyűlölted őket,
A gyűlölöket és a köpködöket.

Szeretted ezt a szomorú világot
S az embert, ezt a nyomorú virágot.

Te tudtad, hogy mily nagy kereszt az élet
És hogy fölöttünk csak az Úr ítélhet.

Szelíd szíved volt, ó, pedig hatalmad
Nagyobb volt, mint mit földi birtok adhat.

A megbocsájtást gyakoroltad egyre,
Míg égbe szállni fölmentél a hegyre.

Ma is elégszer hallod a magasban
A gyűlölet hangját, mely égbe harsan.

A gyilkos ember hangját, aki részeg
S a szeretet szavát feszítené meg.

És Jézusom, most is csak szánd meg őket,
A gyűlölöket és a köpködöket.

Most is bocsáss meg nekik, mert lehet,
Hogy nem tudják tán, mit cselekszenek.

BESZÁMOLÓK A SÉLLYEI KUPÁRÓL

A kiliti „puszta”

2002. november 23-án a **Balatonkiliti** gyülekezetben, ságvári szervezéssel körülbelül 60 fiatal versenyzett, játszott önfeledten. Az egyik lovardában kerestünk magunknak helyet, hogy jól érezzük magunkat. Az idő pont megfelelő volt. Őszi hangulat, vakító napsütéssel. Lovakkal ismerkedtünk, a MÉTA nevű játékkal, és az ijjászáttal. Bár a versenyhez hozzátartozott egy tesztlap kitöltése is, de azt hiszem a legtöbb gyerek arra emlékszik, hogy mennyit ült a lovon, hányszor talált célba, és eltalálta-e a labdát. A vándorkupát a Balatonkiliti gyülekezet vihette haza, melyhez nagyban hozzájárult, hogy ez alkalommal pontozásra került az otthoni isten-

tisztelet látogatásának gyakorisága. A nap gyorsan eltelt, de a végén már számolgattuk a legközelebbi találkozásig hátralévő időt.

Tegez Ferenc, Ságvár

A Regionális Együttműködés éves ifjúsági programja keretében karácsonyi előkészületes alkalmunkat **Balatonbogláron** tartottuk december 7-én a Fővárosi Gyermekotthon Iskolaépületében. Az eseményen közel 70 kisgyermek vett részt a délbaltóni gyülekezetekből.

Együttlétünket közös énekléssel kezdtük, majd a jelenlévők 4 csoportra való felosztása után kezdődött a karácsonyi dolgok készíttetése. 4 teremben 4 témakör szerint kerültek elhelyezésre az alapanyagok a következők témakörök szerint:

1. Képeslap és ajándékkártya
2. Karácsonyfa-, ajtó- és ablakdíszek
3. Adventi koszorú
4. Gipszből készült ajándéktárgyak festése

A csapatok 45 percenként váltották egymást a termekben. A Balaton-déli Missziói Egyházközség gyülekezeteinek tagjai segítettek a gyerekeknek a díszek, ajándéktárgyak elkészítésében. Az alkalmat közös énekléssel és búcsúval zártuk. Gyermekeink aktívan és lelkesen részt vettek a nekik összeállított kis „munkában”, mindenki ügyesen elkészített, szép dolgokkal tért haza gondolataikban már a közelgő ünnepre készülve.

Szabó Levente, Balatonlelle

Koszorúkötő lányok és fiúk

Elkövetkezett a Kupa **nagycsepelyi** fordulója. Már a sorozat kiírásakor sejteni lehetett, hogy nehéz programot kaptunk. Januárról lévén szó, a szervezők nálunk az évszaknak megfelelő versenytípust választották, a szánkózást. Namármost ezzel a dolog kikerült a befolyásunk alól, hiszen a terepet tudjuk biztosítani, de havat hogyan varázsoljunk? Azon a héten erős olvadás volt, leapasztva a korábban leesett fehér dunnát. A mi szervezőink azonban előrelátóak voltak, és készítettek erre az eshetőségre egy „B” tervet, amely feloldotta a hóhiányt. Hét állomást terveztek meg, ahol az ideérkező gyerekek próbára teheték tudásukat, ügyességüket. A kezdő áhítat és a tízórai elfogyasztása után a gyerekek sorra látogatták az állomásokat: az elsőt, Balassa Ernő portáján kukoricamorzsolás várta őket. A feladat: öt perc alatt a lehető legtöbb kukoricát lemorzsolni. Derekasán helyt álltak a gyerekek, az átlag csapatonként 60-70 cső körül mozgott. A második állomáson – ami nálunk volt – a „belépő kérdés” az volt, hogy kedves ku-

Manci néni „elrejtett” háza

tyánk, Néró, milyen fajtát jelenít meg. Majd utána következett a célba dobás hógolyóval. Egy kicsit távolabb Óvónéni és Eszter várták hajlékukban a csapatokat, a népszerű Activity társasjáték feladataival. Miközben a csapatok járták a falut, meg kellett találniuk egy nagy vonalakban leírt házat, ahol Eveley Manci néni fogadta őket. A parókia két állomásnak adott helyszínt. Szabadtéren tűzrakásban jeleskedtek a fiatalok, míg odabenn Marieke és Horváth Andi a forduló tiszteletére készülő terítő készítésében segítette a résztvevőket. Egy kiadós séta után következett a hetedik állomás: Nagy Ernő bácsi más rendezvényekről is ismert portája. Itt Harnos Csilla és Kozma Etel mutatta be a gyerekeknek a sok

helyről összehordott régen használatos háztartási és munkaeszközöket. Bizony két világ találkozott: a ma fiatalsága és régi korok eszközei, de a fiatalok állták a próbát. A végére, a díjkiosztóra és a nap során megfogalmazott versek meghallgatására a Kultúrházban gyülekeztünk össze. A kupát a hazaiak egyik csapata: a Csepelyi Vadkanok nyerte. Mindannyian jóleső fáradtsággal és örömmel zártuk ezt az élményekben gazdag napot.

Borbás György, Nagycsepely

2003. február 22-én, szombaton délelőtt és koradélután a **ságvári** Szilády Áron Általános Iskola tornatermében került sor a valamikori Fok-Szabadi község gályarab prédikátoráról elnevezett Séllyei János vándorkupa soron következő fizikai és szellemi vetélkedőjére. A kupán a környék, a Dél-balatoni régió református hittanosai vettek részt, közel hatvanan. A rendezvény az érkezők regisztrációja után zenés áhítattal kezdődött; Gaál Éva grafikusművész-író, valamint a Budapest-Pasaréti Református Egyházközség néhány tagja és a Porszem könyvkiadó munkatársa közreműködésével. A lelki feltöltkezés után kezdődött meg a kupa fizikai megmérettetése: asztalitenisz, labdajáték, valamint ugrálókötél kategóriákban. Dél tájban üdítő, pogácsa és kalács frissítette az elcsigázott versenyzőket, majd végeztére egy órás szellemi vetélkedő következett, a már jól ismert "Activity" játék mintájára, a szentírásbéli József-történetek alapján. A vándorkupa(ka)t ezúttal az enyinyi és a ságvári gyermekek nyerték, osztozva az első helyezésen. A kupa alapszabályai szerint a többi résztvevő pedig mind biztos "második" helyet tudhatott a magáénak. Az alkalom szervezői mind dicséretes munkát végeztek.

A ságvári Biblia-erdő

Bozsoki-Sólyom János, Balatonkiliti

A SÉLLYEI TOVÁBBI ESEMÉNYEI

Április 28. — SZÓLÁD — Sárkányeregetés

Május 24. — SIÓFOK — Vizicsúszda

Június 14. — KISBERÉNY — Buszkirándulás

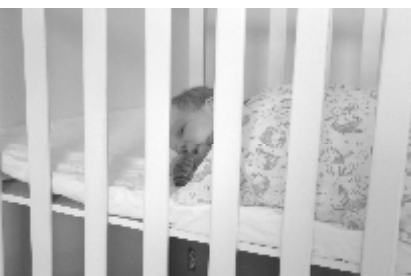
"ÁRVÁCSKÁNK"

Az elmúlt év őszén a Diakóniai Bizottság akciót indított körünkben a nágocsi „Árvácska” Anya- és Csecsemőotthon támogatására. Ebben eddig a következő gyülekezetek vettek részt: 2002. szeptember: **Balatonlelle**; október: **Szólád**; november: **Balatonkiliti**; december: **Ságvár**; 2003. január: **Nagycsepely**, **Kötcse**, **Teleki**; február: **Enying**.

*„....aki befogad egy ilyen
kisgyermeket az én ne-
vemben, az engem fogad
be.”*

Máté 18, 5.

„Kedves Testvérek! Hálás szívvel köszönöm az „Árvácska” Anya- és Csecsemőotthon gondozottjai nevében is azt a szeretetet, amelyet az elmúlt hónapokban tapasztalhattunk meg. Köszönjük a látogatást, a pénzbeni és a természetbeni támogatást. Jó tudni azt, hogy vannak olyan gyülekezetek, amelyek csak létszámukban kicsik. Köszönjük a szeretetüket. Életükre, munkájukra Isten gazdag áldását kérve, szeretettel és tisztelettel: Nagy Csaba, lelkész.”

Turcsány Péter: Virágvasárnap

Virágvasárnap éjszaka.
Bűnben a város. Záporod
mossa róla az árulás
gyilkos-törű agancsait.
Tócsák, sötét tulipánok
hullajtják útra szirmaik.

Egyetlen kérés örvénye
forog bennem régóta már,
gyermek-sírás, kapaszkodás
míg anyja emlőjére vár,
pogány-tornácon idegen,
kufárok közt virággal áll,
virágja illata, színe
két szőnyi sóhaj: „Segíts meg!”
Én mint süket, ki félrehall,
hallom a választ: „Feszítsd meg!”

Virágvasárnap éjszaka.
Bűnben a város. Záporod
mossa róla a rágalom
gyilkos-törű agancsait.
Tócsák, sötét tulipánok
hullajtják útra szirmaik.
„Segíts meg!” – hozzád így kiáltok,
„Feszítsd meg!” – hallom rá az átkot.

Virágvasárnap éjszaka,
ne szűnjön záporozni ránk
ítéletednek ostora!

Imádság háza, templomunk,
köveit mióta hordjuk,
a sárban mégis elbukunk.

Virágvasárnap éjszaka,
ne szűnjön záporozni ránk
ítéletednek ostora.

REGIONÁLIS KÜLDÖTTGYŰLÉS

Regionális Együttműködésünk taggyülekezeteinek küldöttei március 22-én találkoztak Balatonföldváron, hogy Küldöttgyűlés keretében döntsenek a regionális gyülekezet- és egyházépítés előttünk álló feladatairól, lehetőségeiről. A találkozás helyszíne a Bajor Gizi Közösségi Ház volt, mely nagylelkűen térítésmentesen biztosította a Küldöttgyűlésre berendezett nagytermet számunkra. Köszönet érte Berkesné Hegedűs Mártának az intézmény igazgatójának, továbbá a ház dolgozóinak!

A reggel kilenc órakor kezdődő összejövetelre régióink gyülekezeteiből igen szép számmal érkeztek a gyülekezeti küldöttek. A vendégként és kísérőként érkezettekkel együtt közel negyvenen voltunk. A kezdő áhítatot Farkas Gergely helyi lelkipásztor tartotta, aki Lélekből jövő és lelkesítő igehirdetést tartott Józsué könyvének zárófejezetéből. Bizonyoságtételének végkicsengése az volt, hogy minden emberi munkának, tervnek, tenni akarásnak akkor van értelme és értéke, ha az életünket arra az Istenben megtalált élő hitre alapozzuk, melyre Józsué így hívja a népet: „... *adjátok oda szíveteket az Úrnak!*” (Józs 24:23/b)

A Küldöttgyűlés napirendjén a regionális munkabizottságok beszámolói és határozati javaslatok szerepeltek. (Mivel a Küldöttgyűlés elsősorban a közös tervezés időszaka, így az alábbiakban a bizottságok beszámolóiban az előterjesztett és a Küldöttgyűlés által határozatban megerősített terveinket említem.) Először Végh Miklós lelkipásztor számolt be a Missziói Bizottság vezetőjeként, majd Cserti Capó Tibor a Diakóniai Bizottság vezetőjeként.

A bizottsági beszámolók között ezen a ponton szünetet tartottunk, amikor alkalom nyílt az egymásközi beszélgetésekre, illetve a helyi gyülekezet által biztosított sütemény, üdítő és kávé elfogyasztására. Köszönjük a gyülekezet tagjainak vendéglátó szeretetét!

Szünet után Kiss Ferencné hallgattuk a Pénzügyi Bizottság, majd Tegez Ferenc lelkipásztort az Ifjúsági Bizottság részéről.

Miközben hallgattam a bizottsági beszámolókat, az fogalmazódott meg bennem, hogy a Regionális Együttműködés kialakulása óta eltelt egy év alatt mennyi, de mennyi alkalmat és lehetőséget készített el és bízott ránk az Élő Isten a Vele és az egymással való találkozásra. Csendesnap, ifjúsági találkozók és diakóniai támogatások rendszere, a lelkeskör megelevenedése, regionális újság, kirándulás, konferenciák, csoportösszejövetel, és még mi mindent lehetne sorolni! Mindezek azt mutatják, hogy nem volt hiábavaló az együttműködés regionális kereteinek megalkotása.

A Küldöttgyűlés a Bizottságok előterjesztései alapján az alábbi határozatokat hozta (a teljesség igénye nélkül, a legfontosabbak):

- évente két alkalommal (böjtben és ádventben) regionális csendesnapot tartunk.
- igehirdetés-tárat (magnókazettára felvett igehirdetések) hozunk létre a betegek és idősek közötti szolgálat segítésére.
- missziói napokat szervezünk a Regionális Együttműködés munkájának bemutatására, de elsősorban a gyülekezetek épülésére.
- folytatjuk a nágocsi anyaotthon rendszeres, havonkénti támogatását. Felkérjük a taggyülekezeteket a támogatási rendszerbe való bekapcsolódásra.
- kérjük az egyházmegyétől a kórházi istentiszteletek engedélyezését a régió kórházai-ban.
- a tagdíj a 2003. évben is marad a tavalyi, küldötenkénti 3 000 Ft.
- még ebben az évben létrehozuk a régió refor-

mátusságának Alapítványát.

- folytatjuk a Séllyei-kupasorozatot, mely a régió hittanosainak rendszeres találkozója.

Határoztunk továbbá arról, hogy rendszeressé tesszük a régióban a pályázatfigyelést, regionális név- és címjegyzéket hozunk létre, illetve elfogadtuk a 2002. év gazdasági beszámolóját, melyből kiderül, hogy együttműködésünk mintegy 100 000 Ft-tal rendelkezik jelenleg.

Az ügynevezett „elnöki beszámoló”, összegzés és tervekészítés keretében arról beszéltem, hogy a közösen végzett munka, a tevékenységekben egymásra találás megerősítő öröme gyakran sokkal fontosabb, mint maga a végcél. Ezért szükséges a meginduló részegységek koordinálása, összefogása, a munkafolyamatokról való rendszeres beszámolók közkinccsé tétele, hogy érezzük: együttes és közös feladataink vannak, melyben együtt és közösen érünk, érhetünk el eredményeket a gyülekezet- és egyházépítésben, azaz Isten országa építésében!

Hajdú Zoltán Levente

Regionális Hírmondó

Eddig kedves levelekben hívogatták egymást a kör gyülekezetei a szélesebb nyilvánosságra is igényt tartó alkalmakra, rendezvényekre. Mostantól megtehetjük ezt szervezett formában is. Áprilistól ugyanis terv szerint havonta jelenik meg egy regionális programajánló, melynek szerkesztését Bozsoki Súlyom János vállalta magára. A gyülekezet regionális érdeklődésre is számot tartó programjait neki kell elküldeni a rendezvényt megelőző hónap 25-ig a következő címre: 8611 Siófok-Balatonkiliti Asztalos u. 77. E-mail: eszterjanos@freemail.hu Tel: 84/323-430
A hírlevelek terjesztését a helyi lelkészi hivatalok végzik.

CSENDES NAP

**2003. Április 13-án
Virágvasárnap
16 órakor
Ságváron**

**Regionális csendesnapot
szervezünk.**

**Részletek az áprilisi
Hírmondóban.**

**MINDENKIT
SZERETETTEL VÁRUNK!**

Hittanos tábor

2003. július 7-12. Zselickisfalud

Kérdéseitekkel és jelentkezéseitekkel lelkipásztorokhoz vagy hitoktatótokhoz fordulhattok.

Várjuk jelentkezéseketeket!!!

GYEREKSAROK

Rovatfelelősök: Farkas Gergely és Viktória (Kőröshegy)

Aranymondás: 1Korinthus 15:20
„Krisztus feltámadt a halottak közül.”

Igaz, Hamis

Miért halt meg Jézus? Válaszd meg az igaz vagy hamis kérdéseket, hogy megtudd!

	Igaz	Hamis
1. Csak a rossz emberek vétkeznek.... (Vétkezni azt jelenti, hogy rossz dolgokat tenni.)	I	H
2. Jézus meghalt, hogy elvegye a rossz dolgainkért járó büntetésünket.	I	H
3. Ez volt Isten hatalmas szeretetből készített terve az emberek számára.	I	H
4. Jézus csak a barátaiért halt meg.	I	H
5. Jézus mindenkiért meghalt. Utána pedig feltámadt a halálból.	I	H
6. Jézus most is él.	I	H

A szeretet teli bögre,
belefér a két kezédbe.

A szeretet fűre labda,
visszadobja, aki kapja.

A szeretet meleg kesztyű,
simogató, ezerszínű.

A szeretet virág kelyhe,
kis méhecske lakik benne.

A szeretet égi madár,
fészekrakó helyekre vár.

A szeretet szivárványhíd,
íve hajlik szívótól-szívíg.

Szeretet nélkül
szomjas a szád,
elgurul labdád,
kihűl a kezéd,
hervad virágod,
lehull madarad,
elszürkül szivárványhídad.

Indulj útra, kicsi cipő,
szivárványhídon tipegő,
juss el Jézus tenyerébe,
AZ IGAZI SZERETETBE.

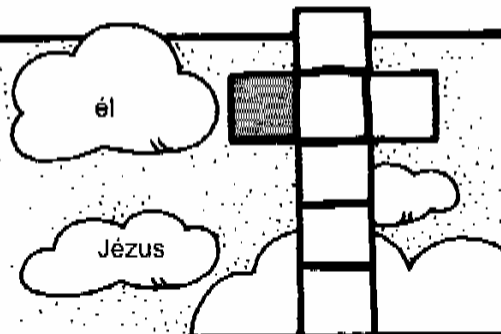
A szeretet teli bögre,
édes ital minden csöppje.
Szívet lelket megmelenget,
igyon minden szomjas gyerekek!

Indulj útra, kicsi cipő,
szivárványhídon tipegő,
juss el Jézus tenyerébe,
AZ IGAZI SZERETETBE.

Ráadás

Írd be a felhőben található két szót
a keresztbe, majd a mondatba is!

_____ meghalt a bűneimért,
de ma újra _____.

Kedves Gyerekek!

Ha az **igaz-hamis játék megfejtéseit** bekülditek a szerkesztőség címére (nem nehéz ugye?), a játék öröme túl még nyerhettek is! A helyes megfejtők közül kisorsolunk hármat, akiknek ajándékot küldünk.

Az igazi szeretetről szóló vers **Gaál Éva: Az igazi szeretet** című könyvéből való (Akkor és most sorozat, Porszem kiadó, Bp. 2002.). Olvassátok el a verset, és **rajzoljatok vagy fessetek egy szép képet hozzá!** A4-es méretű papírt használjatok (apu vagy anyu biztosan tudja, hogy mi az), és küldjétek el műveteket szerkesztőségünk címére (Végh Miklós 8628 Nagycsepely Petőfi u. 44). Az a három „művész”, akinek alkotása legjobban tetszik a zsűrinek, jutalomban részesül. Már nagyon kíváncsiak vagyunk!